

La Si Nahl

– Ümit Seyhan · 30 Aralık 2014

Sabaha yakın delinirken karanlık
Açıyor göğüslerini çiçekler" lâ" sesine
Kanatlarında aşk kanatlarında hıçkırık

Yok diyor Sen'den başkası yok
"Lâ şerike leh"
Öyle bir rayiha ki , başkaldıran seherde
Yoktur böyle baş döndüren bir hoşluk

Nahl ilham edilen yollarda
Esrarın eşlik midir Ebrar'a?
Birr'e varış nicedir
Nicedir taşıdığı yük?
Eğilmiş başın yorulmuş kanatların
Duyuyorum çırpınışlarını
Diyorsun ki,"Si"
Geçemem sınırları
Yanmaktır aşkta, bundan ötesi

Göklerden su iner
Çatlayınca toprağın dudağı.
Dağlar çivisidir
Sarsılmasın yerin, yurdun
kaymasın diye yer
Zeytinler hurmalar üzümler ekinler
Bitiririm der Rahman
Haram mıdır sana Nahl bunlar
Neden çiçek açmazlar?

Yeşil ovalara dağılır körpe taylar
Ağaçlara can suyu yürür yavrular doğar
Hepsi haddini bilir haddince yaşar
Bir damla sudan halk edilen insan
Bir yanın İlliyyin, bir yanın Siccin
Bir yanında Ebrar

Bir yanın fuccar
Yedi kat yükseklerde Birr
Derinlerde zülmani kader hücreleri var

Bakıpta görmez misin?
Sağa sola düşer gölgeler
Karada sular sularda balıklar
Gündüzde güneş gecede ay
Kucakta bebek,tarlada ekmek
Ve yer ile gök arasındakiler
Hatta göklerin göklerinde
Saf saf dizili melekler
Bilmez misin?
Allaha nasıl secde ederler

Ümit Seyhan